

Eén vast aanspreekpunt voor kind en ouders

Op deze nieuwe school bloeit Mille op. Ze maakt zelfs grapjes met de leraar, dat had ik een jaar geleden echt niet voor mogelijk gehouden.

Casus

Bij Integrale Vroeghulp worden kind en ouders begeleid door een casemanager. Ze hebben één vast aanspreekpunt, die hen van a tot z door het zorgtraject helpt. Een casemanager bekijkt wat bij het kind en de ouders past en weet welke regelingen en kanalen er zijn. Een moeder en een casemanager vertellen hoe dit in de praktijk werkt.

Mille (7) had een taalachterstand en daardoor werd ze steeds onzekerder. Toen ze 5 was ging het mis. Ze werd gepest, praatte steeds minder en raakte in zichzelf gekeerd. “We zochten hulp en kwamen bij Integrale Vroeghulp terecht”, vertelt moeder Els. “Hanneke Jobse werd onze casemanager. Zij plande een intakegesprek bij ons thuis.” “We wilden eerst vaststellen of Mille een algemene ontwikkelingsachterstand had of alleen een spraaktaalprobleem”, vult Hanneke aan. “Samen hebben we bekeken welke onderzoeken nodig waren. Mille ging naar de orthopedagoog en de kinderarts en kreeg een logopedisch onderzoek bij het Audiologisch Centrum. MEE deed een intelligentieonderzoek.”

Snelste ingang voor onderzoeken

Tijdens deze periode hielp Hanneke de ouders. “Als casemanager zoek je de snelste ingang voor alle onderzoeken”, zegt ze. “We zitten er dicht bovenop en bellen onze contacten. Dat is gewoon makkelijker als je de weg kent. Soms als de ouders een lastig gesprek hebben, bied ik aan om mee te gaan. Of ik bel de betreffende persoon eerst even

op. Natuurlijk kijk ik steeds wat bij de ouders en het kind past.”

Indicatie voor speciaal onderwijs

Mille bleek alleen een spraaktaalprobleem te hebben. Daarom wilden de ouders een indicatie aanvragen voor speciaal onderwijs. Hiervoor moesten ze veel gedetailleerde informatie aanleveren, waarbij Hanneke ze hielp de weg te vinden. “Alles moest kloppen met handtekeningen, datums en feiten”, zegt Els. “Uiteindelijk ging er bijna een jaar overheen voordat de indicatie binnen was. Ondertussen zat Mille nog steeds op school, waar het alleen maar slechter ging. Ook de contacten met de leraar en schoolleiding verliepen steeds moeizamer. De school vond dat Mille zelf beter van zich moest afbijten.”

Extra aandacht

Uiteindelijk kozen Els en haar man ervoor Mille naar een andere school te laten gaan. Het werd een gewone basisschool, met extra begeleiding en aandacht. “Een onderwijsassistente helpt Mille nu oefenen met lezen en de leraar legt elke taak altijd nog een keer extra uit”, vertelt Els. “Ook is er speciaal werkmateriaal voor haar. Op deze nieuwe school bloeit Mille op. Ze maakt zelfs grapjes met de leraar, dat had ik een jaar geleden echt niet voor mogelijk gehouden. En laatst las ze uit zichzelf een stukje voor in een bomvolle kerk. Ze is zo gegroeid in al die jaren!”